

(המשך מעמוד 9)

ידעוֹת־אחרונות לפרסם רשימה תחת ה" כותרת "הבהרה": "מאמרו של קימלמן אינו זהה עם השקפת המערכת."

"זה מרנין אותי". בעתונים אחרים לא התבטאה הנסיכה מעל דפי העתון, אלא במאבקים פנימיים בתוך המערכת בשאלה: מי יסע? היומון חרות למשל, יתרוקן בבתי אחת משלושה חברי מערכת מרכזיים, מתוך המספר המצומצם של חברי המערכת שלו, בגלל בעית הקרטונים: עמנואל כץ, יסע עם דובינר, שלמה בן-שחר, שהיה צריך לנסוע עם דובינר וקופה, יסע בלי דובינר, ואילו שלמה מרץ, יסע עם המועצה-לשיח"ק טריהדר.

סיכסוכים אחרים שנוצרו בין העתונאים שנוסעים לאלה שאינם נוסעים, הגיעו לי בירור לאגודת העתונאים, שמוכירה, משה רון, אשר בזמנו על העתונאים לקבל תקליט במתנה מחברה מסחרית מחשש של שוחד. אלא שמסע סביב העולם אינו תקליט, והי טיול עם דובינר הותר, עד לבירור מחודש

עדת-המלך ליטאי סטגיים והתעמלות

שיערך בקרוב, עת הנוסעים יהיו כבר אי שם בין אירופה לאמריקה.

טען מרדכי פוקס, כתב הלוועזטערנייעס הארץ, העומד לנסוע עם דובינר: "ברור ש" מסע כזה מרנין אותי ומעמיד אותי בנסיון קשה, אבל אני חושב שאעמוד בו." אולם יהיו כהונותיהם של מומיני העת-גאים לטיולי התינים כאשר יהיו, דבר אחד ברור: לא תיתכן עתונות חופשית המקבלת מתנות מצד מעוניין. לא כל שכן משני צדדים מעוניינים גם יחד. פרושם של טיולי העתונאים על חשבון שני הצדדים המסוכי-סכים הוא, שרבים מבין הקוראים שיקראו על בעית הארץ והקרטונים בעתון יש-ראלי, יתקשו להשתכנע כי המאמר שהם קוראים אמנם נכתב בדעה צלולה.

רכי אדם

פרוסה לספורטאי

"יש לי היום בומביים", היה נוהג אדם מונד גטלן, גבר רוה כבן 49. לומר כשהיה בא למפגש אנשי-הספורט בקפה נגה בתל-אביב. בכל פעם היה מספר ידיעות פנטסיות אחרות ששמע בהזינו רדיו רומניה. בגלל היה חובב ספורט מושבע. הוא היה שופט איגרוף מוכר ורשמי, הוא היה אפילו עתונאי-ספורט, חבר בתא עתונאי-הספורט של אגודת-העתונאים. את רשימו תיז בעיקר על תחרויות איגרוף, היה מפרסם בחדשות-הספורט ובעתון רומני.

הספורט היה כל עולמו של אדמונד. הוא לא היה לו רק חובב, אלא גם מקצוע. כי לאדמונד, שהיה מסגיניו של מתאגרפי ה" פועל תל-אביב וסגנו של מאמן קבוצת

מתאגרפים זו, היה גם מכוון פרטי משלו, בו עסקו בספורט וממנו היה מתפרנס.

עבר פרוץ מדי. מה היה הספורט ממנו התפרנס גטלן? במסדרון הבית מס' 55 ברחוב נחלת-בנימין בתל-אביב היה תלוי שלט נייר קטן עליו היה רשום באנגלית: מסג', התעמלות, בוקס. אולם רק מעטים היו המבקרים בקומה הרביעית של בנין המשדרים, הריק בשעות הערב כליל ממבקריים ומשכנים, פרט לגטלן.

השמועות על סוגי הספורט בדירתו של גטלן היו שונות. אחת מהן אמרה שאמנם עושים שם מסגים והתעמלויות, אולם לא מסוג זה הנכלל בדגפי התחרות האולימפית, כשהגביה ידועה מעין זו למשטרה, החליטה להתחקות אחר הספורט במכון ה" מסגים, סמל המשטרה יונה סירקיס, צייד הונות של משטרת תל-אביב, פרך סיור קצר במכון. הוא מצא שם כמה לקוחות. הוא מצא גם בחורה.

היתה זו דליה ליטאי (22), דמות מוכרת למדי לסירקיס. דליה, בת למשפחה מכובדת שזכתה להשכלה, אולם סבלה מאוד בגלל פרידת הוריה, התחילה את הקריירה שלה כשחקנית. היא היתה כוכבת בסרט של הגיא, היא ניסתה לשחק בלהקות אמנותיות. אחרי שנסיון ששואם שלה לא הצליח והיא הת-גרשה, יצאה דליה הבלונדית וקצרת הרואי, בעלת הגוף המחוטב, לדרך שהובילה אותה אל מכון המסגים.

בשעות היום עבדה כפקידה במוסד הסת"ד רותי, ובשעות הערב הפכה למארחת לילה. כאשר נמצאה דליה על ידי הסמל סירקיס במכון של גטלן, היא הסבירה כי באה לשם לקבל מסג. אולם במשטרה, אחרי שוהתה והתגלתה כבעלת עבר פרוץ, הודתה דליה כי עסקה בזנות במכון המסג, הסכימה להיות עזת-המלך במשפטו של גטלן. השבוע, עשה שהמתין גטלן לפסק דינו כספורטאי, הוא נושל כבר משני שטחי ספורט אחרים: גם עתונאי הספורט וגם שופטי האיגרוף הרחיקו אותו מקהלם.

תזכיר

"לא נחרום!"

על אייהמוסריות של מלחה העליה הצביוני עורך העולם הזה במאמרו "לא את רוס!" (העולם הזה 1104), בו קבע, כי אין לבוא אל הממונים בדרישה להתנדבות, כל עוד לא ויתרו המפלגות על ביובוז המילי-יונים במלחמת-הבחירות. השבוע הצטרפו לדעה זו 43 סטודנטים, תלמידי השנה ה" שלישית של בית-הספר לרפואה, שהודיעו בפניה לעתונות שיתרמו רק אחרי שה" המפלגות יודיעו על מסירת כספי מסע-הבחירות למלחה, יחד עם כל הכספים שנתן מקבלות מן המגבית היהודית המאוחדת. . . . **אהוד אבריאלי**, שגורר יש-ראל בגאונה, צויין השבוע כאחד המועמדים לשמש כשגריר ישראל בפאריס, במקומו של השגריר הנוכחי יעקב צור. העולם הזה השלים עם הרחקתו מהעושה המדינית אגב מינויו כשגריר בגאנה, יעשה את הכל כדי לחזור לחיים המדיניים. . . . **במדור "תצפית"**, מסר העולם הזה (1112), על מחלוקת חמורה העתידה להתפתח בשורות התנועה הלאומית באלג'יריה, כתוצאה מ" מאמצי הממשלה הצרפתית לפייס את האגף המתון של תנועת השחרור, שבראשו עומד מאסאלי הג', השבוע קרא המנהיג הלאומי המתון, להפוך את אלג'יריה לדומיניון ב" חברה-העמים הצרפתי, כנוגמת הדומיניונים הבריטיים. היתה זו הפעם הראשונה מאז פרץ המרד האלג'ירי, שמנהיג צפון-אפריקאי שאינו משתף פעולה עם הצרפתים, הציע לק" שור את ארצו לצרפת בקשר הדוק. . . . **ה" תבססה בין שבטי המיעוטים** ה" סוריה החריפה השבוע עם מאסר ראשי שבטים מכובדים על-ידי שלטונות רע"ם. העולם הזה שצפה התפתחות זו (העולם הזה 1111), מסר אז, כי התסיסה בין ה" שבטים הסוריים באיזור הצפון תגבר עם התעוררות השבטים הכורדיים באיזור זה, התובעים איחוד בינם לבין אחיהם ב" ציראק. . . . **החבל מתהלק** סביב צחאר רוצחה של אביגיל סלומון, הודיעו השבוע חוקרי המשטרה שצינו, כי הם עצרו מחוסר הוכחות מספיקות. העולם הזה (1111), שמסר את כל הפרטים הראי-שונים על העלומת הרוצח של אביגיל סלומון, עמד על הקושי המיוחד של חוקרי המשטרה לאסוף את ההוכחות הדרושות להרשעתו של הרוצח.

מי אשם במות מנהלי "בתי הפגישות" פאול לינץ

הסכימו לקבלני לעבוד אצלם בנסיון, לפי התאריכים שיקבעו לי. הוונתי להופיע ביום 7.1.59 בשעה 10 בבוקר לבית שברחוב הנשיא 18. דפקתי בדלת ופתח לי את הדלת אדם זה, שהכניסני לחדר והתחיל להתעסק אתי. לבסוף גודע לי שהוא שטר חרש. הוא עצר אותי ולקח אותי לחדרת המשטרה.

★ ★ ★

שתי גופות באמבטיה

מעגל התביעה נפגור. היה ברור כי המשטרה הצליחה לחשוף רשת נוספת של זונות. לא יותר. היה גם ברור כי התביעה הצליח להוכיח את האשמה. מתן גזר-הדין היה רק שאלה של זמן. על כן, אחרי שבמשך ארבעה ימים עמד זוג הנאשמים בסירובו להודות באשמה, נכנע ב" יום החמישי, הגיע לידי הסדר עם התביעה, הודה ברוב פרטי האשמה המיוחסת לו.

השופט קיבל את ההודאה, הסכימו לשתי רבם בערבות עד למתן גזר-הדין, ביום ה" שלישי הקרוב. היה בכך מעשה הומאני מצד השופט, אשר נתן להם את האפשרות לשלוח מחוץ לתחלי בית-המעצר, עד אשר יחרץ דינם. כי גם פאולה רייטר וגם ארבע-חמש פעמים במשך המשפט התעלפה הנאשמת, מהתקפות קצרת. שלא עזמו היה חולה בשחפת פתוחה, ובשבתו במעצר בגלימי נשלח לבדיקות רפואיות על-ידי ה" משטרה.

תנאי השיחרור: ערבות עצמית של אל-פיים לירות וערבות צד שלישי של 1500 ל"י. מאחר ולשניים לא היה הסכום הדרוש, ציחה השופט לעקל את המטלטלים שבדי-רתם. על-מנת שלא יגעו במטלטלים אלה עד ביצוע העיקול על-ידי פקידי בית-המש"פט, אסר השופט על הווג להיכנס לדירה עד יום ראשון, אחרי התייצבותם בבית-המשפט והסדרת הערבות.

רייטר ושלאו בילו את השבת במלון תלפיות ברחוב הרצל, מבלי שאיש ידע את זהותם. גם המשטרה, שהיתה צריכה להשיג יגח עליהם, שמרה על הסוד, כי פחדה מועם ההמון. ביום א' לא הופיעו השניים בבית-המשפט. חיפושים קרחוניים בכל רחבי הארץ לא העלו דבר. עד אשר, בעזרת בנה (24) של פאולה מעלה המנוח, נכנסה המשטרה בשעות הערב המוקדמות לדירה בשדרות הנשיא 18.

על שולחן בטרקלין המסודר היו מונחים שלושה מכתבים, כתובים בגרמנית אחד לבנה של פאולה ובו פירוט של בעלי-החוב וכיצד יש לחלק את הרכוש של הווג, מכתב שני לבנו בן ה-15 של שלאו. בכמ"ב תבים אלה הסבירו השניים לבניהם כי נאמ-

ה יק התביעה ההכרעה נגד פאולה רייטר ואליעזר שלאו נסגר. המשפט המהדהד ביותר שנערך בשנים האחרונות בחיפה, נספק לפתע באמבטיה של דירת-הווג על הרה-כרמל. יומיים לפני ששופט השלום יוסף נוימן היה צריך לגזור את דינם של שני מנהלי בתי-הפגישות בחיפה, חרצו השניים על עצמם גזר-דין מות. במשך חמישה ימים בשבוע שעבר ה" נהל המשפט. שלוש עדות הופיעו בשם התביעה. היו אלה שלוש היצאניות שנתפסו בבתי-הפגישות על-ידי מארבי משטרה ואשר הופיעו עתה נגד מעסיקיה. הסיפור היה סיפורן של יצאניות הגלכדות יום-יום ברשת המשטרה בכל רחבי הארץ. מסוג עדויות שאינן זוכות אפילו לחמש שורות בכרוניקה היומית.

סיפורה העדה הראשונה, אשה נשואה ואם לשני ילדים, הגרה בתל-חנן; חבר מתל-חנן הציגה בפני שלאו, שהציע לה עבודה קבועה באחד מבתי-הבוסת שלו, הבטיח כי תוכל לשרת שם "אנשים טובים יותר", להרחיח סכומים גבוהים מאד. היא הסכימה ברצון, החלה עובדת באחת מידורות הווג רייטר-שלאו. עד אשר נמסרה הודעה סודית למשטרה חיפה וזו הציבה מארב בפתח הבית, עקבה היטב אחרי הנכנסים והיוצאים. לבסוף ניגשה הכוללת לפעולה. מצוידת בפקודת חיפוש נכנסה לדירה שבה קיבלה עדה זו את לקוחותיה. האשה נתפסה בשעת מעשה, ועדותה שימשה חוליה איתנה בשרי שרת ההוכחות של התביעה.

העדה השנייה, חנה קובוביץ, בלונדית היגנית בת 19, הוסיפה אף היא פרטים לפרשה, שלא חרגו במאומה מעשרות מקרים דומים: אחד מידידה, שוטר לשעבר בשם יוסף גינס, המרצה כיום חודש מאסר בעוון שידול זנות, הציג אותה בפני פאולה רייטר ואליעזר שלאו. מן הרגע הראשון היו היחסים מסחריים לגמרי: תמורת ה" שימוש בדירתם, שילמה להם מחצית האתון. הכנסות היום הראשון: 144 ל"י. בסך הכל עבדה בדירתם, בשדרות הנשיא 18, חמישה ימים. הסטטיסטיקה: 48 גברים, 400 ל"י פדיון.

את שמה של העדה-היצאנית השלישית אסר השופט לפרסם, בגלל היותה אם לילד. היתה זו יצאנית תל-אביבית בת 23, שאיש רה מבלי להגיד עפעף כי הינה עוסקת מזה שנים במקצוע העתיק ביותר של המין האנושי, "לפני ששה חודשים נגשתי את פאולה", סיפורה, "אותה הכרתי לפני כן כבעלת מלון נגבה. היא נתנה לי כתובת של בית בהרה-כרמל. הלכתי לשם ועסקתי בזנות עם שני גברים, ששילמו 20 ל"י לא אחד והתחלקתי עם פאולה. אום שלישי בחורות רוות ואני קצת שמנה. הנאשמים

קהל הסקרנים שצבא בהמוניו על שני